

Ласочка (скорочено)

Григiр Тютюнник

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Ласочка – це мале лисеня, яке подружилось з Арсеном, старим рибалкою. Якось Арсен куняв у човні і почув тоненьке скімлення. Поглянувши на кручу, він побачив лисеня. Воно дивилося у задок човна, де лежала риба. Арсен трохи подумав і кинув лисеняті рибину, сказавши: "Ласочка". Рибина летіла вище лисеняти, але воно прудко підскочило й ухопило її передніми лапами.

Наступного ранку лисеня прийшло знову. І знов Арсен кинув йому рибину – одну, бо лисеня більше не просило. Так вони й потоваришували. Незабаром лисеня вже знало, що його звати Ласочка і що коли Арсен каже: "Встань!" або "Ляж!", то треба вставати або лягати. Коли риба не клувала, Ласочка її і не вимагала.

Якось Арсен задрімав, а риба почала клювати. Тоді Ласочка почала тупати ніжками, тож рибалка прокинувся. рибу, що зловилася, він віддав лисеняті. Так вони й рибалили вдвох.

Потім настала зима. Старий Арсен уже не ходив на річку, але часом згадував Ласочку: де-то вона тулиться в таку холоднечу?

А весною, коли крига скресла і сонце вгріло, Арсен пішов ловити рибу. І от прийшла до нього велика пухнаста лисиця, а поруч неї – лисеня. Це була Ласочка і її дитинча. Арсен подумав, що доведеться годувати увесь лисячий рід, але коли кинув рибину, лисеня стало їсти, а Ласочка сиділа нерухомо, пильно стежачи за поплавками... З того часу вони рибалили втрьох.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу